

عنوان مقاله:

بررسی شرط ضمان عین مستاجر در فقه امامیه

محل انتشار:

مجله تخصصی فقه و مبانی حقوق اسلامی، دوره 50، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سید محمد هاشم پورمولا - استادیار گروه علوم قرآن و فقه دانشگاه شیراز

مجید سربازیان - استادیار گروه حقوق خصوصی و اسلامی دانشگاه شیراز

محمد علی خورسندیان - دانشیار گروه حقوق خصوصی و اسلامی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

این مقاله صحت اشتراط ضمان عین مستاجر را مورد بررسی قرار می دهد و بیان می کند این شرط مخالف مقتضای عقد اجاره نیست؛ زیرا حقیقت این عقد مانند عقد ودیعه استیمان نمی باشد. مخالفت این شرط با کتاب و سنت نیز از دو منظر مخالفت با ادله خاص اجاره و همچنین سببیت نداشتن شرط برای ضمان قابل بررسی است. اطلاق ادله عدم ضمان مستاجر حالت شرط و غیر شرط را شامل می شود. در صورت شک نیز اصل، استصحاب عدم ضمان است. همچنین از احکام اجاره وجوب تمکین مستاجر نسبت به عین برای استیفاء منافع و انتفاع است و وجوب تسلط مستاجر بر عین شرعا ثابت می شود؛ لذا شرط نمی تواند حق مالکی نشأت گرفته از عقد را که شرعی است از او بگیرد. چنین حق مالکی، حکم محسوب می شود؛ یعنی مجعولی شرعی که متعاملین نمی توانند برخلاف آن شرط کنند؛ بنابراین شرط ضمان عین مستاجر مخالف کتاب و سنت می شود. همچنین در تفسیر ماده ۴۹۳ قانون مدنی که در آن تنها تفریط یا تعدی سبب ضمان دانسته شده و متعرض شرط ضمان نشده است، می توان از این دیدگاه بصورت مدلل استفاده کرد و چنین شرطی را باطل دانست. روش تحقیق مقاله توصیفی تحلیلی از نوع اجتهادی است.

کلمات کلیدی:

امانت، حق مالکی، حکم، شرط ضمان، مخالفت کتاب و سنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888579>

